

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

הדלקת נרות שבת – 5:38  
זמן קריאת שמע / מ"א – 8:35  
זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:11  
סוף זמן תפילה/להגר"א – 10:10  
זמן לתפילת מנחה גדולה – 12:36  
שקיעת החמה שבת קודש – 5:57  
מועצ"ק צאת הכוכבים – 6:47  
צאה"כ / לרבינו תם – 7:09

**תורה**  
**תבלין**

בראתי  
יצר הרע  
וכראתי לו

**TORAH TAVLIN**  
**IS NOW AVAILABLE**  
**ONLINE TO VIEW ARCHIVES,**  
**STORIES, ARTICLES OF INTEREST**  
**OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE**  
**THIS TORAH SHEET WEEKLY.**  
**WWW.TORAH TAVLIN.ORG**  
**OR SEND AN EMAIL TO**  
**TORAH TAVLIN@**  
**YAHOO.COM**

**TORAH TAVLIN**  
*Production*

34 MARINER WAY  
MONSEY, NY 10952

# שבת פרשת ויקהל פקודי – פרשת פרה – כ"ג אדר תשע"ח

## Parshas Vayakhel Pekudei - March 10, 2018

בר אהא: אין את יכול לעמוד על אופי של אומה הזאת, נתבעין לעגל ונותנין, נתבעין למשכן ונותנין, תנא רבי יוסה בן חנינה: הדא מתניתא ועשית כפורת והב טהור, יבוא זהב של כפורת וכפר על זהבו של עגל' עכ"ל. הרי שהיתה מגמת ישראל בנדבת המשכן לכפר על חטא העגל החמור.

הנהגה בזה החטא לא נכשלו כי אם האנשים שבארץ ישראל ולא הנשים, כמו שראינו (לכ-א) שכשבאו ישראל אל ארץ לבקשו 'קום עשה לנו אלהים' אל ארץ 'פרקו' נזמי זהוב אשר באוני נשיכם בנים ובנותיכם' ולמעשה נאמר בפסוק שלאחריו 'יתפרקו כל העם את נזמי זהוב אשר באוניכם' וכפי שפרש"י שם שכונת ארץ היה לחשוות את הדבר, ולכן ביקש מהם זהב נשיהם כי הלא יחיו על תכשיטיהם ולא במהרה יסכימו לרעיונם המזוי של האנשים, כי חלל מידור, וכראותם נשיהם מתממהות מלאת לרם את תכשיטיהם ונלו את שלהם ונתנוהו, ונמצא שלמעשה לא נטלו הנשים חלק בזה החטא, וכיוון שכן גם לכפרה לא היו נזקקים. נמצא לפי"ז שהאנשים כשנתנו נדבתם להקמת המשכן היה להם נגיעה כלשהו, כי רצו בכך לכפר על נפשותיהם, משא"כ הנשים לא היתה כוונתם כי אם לשם שמם בלבד, והיה בזה מסירות נפש יתירה שלא היה אצל האנשים כאמור לעיל על פי פירושו של אונקלוס, ואעפ"כ היתה חשיבות יתירה בנתינת האנשים, כי הן אמת שהיה להם איזה נגיעה, אבל הנגיעה היתה כרוכה בתשובה, וכיון שמעלת התשובה היא לאין ערוך ע"כ על אף שהיה חסר בנתינת הענין של 'לשמו' ובנוסף לכך לא היה בזה בחינה יתירה של מסדות נפש, בכ"ז האין לזה חשיבות יתירה.

והנהגה בזה החטא בארץ 'יבואו האנשים' כלומר, כלומר, ביאת האנשים לחביא נדבתם היתה מעל' ביאת הנשים כלומר בנדבת האנשים היתה חשיבות יתירה מנדבת הנשים, וכל זה הוא מחמת כוונת התשובה הכרוכה בנדבתם.

רש"י שם, 'מקשה תעשה אותם, שלא תעשם בפני עצמם ותחברם בראשי הכפורת לאור עשייתם, כמעשה צורפים שקורין שולדירין', אלא הטל זהב הרבה בתחילת עשיית הכפורת, וזהו בפשט ובקורנס באמצע וראשין בולטין למעלה וציד הכרובים בבליטת קצותיו), ולזה צריכים יותר חכמה ודעת ולחשוב מחשבות ומלאכה זו היתה קשה יותר מכל מלאכת המשכן וכליה, (חוץ מהמנורה שנתקשה בה משה ונעשה מאליה' [ע' ברש"י שם ל"א ד"ה תיעשה המנורה], ולכן הוסיף בצלאל ראש חכמי המלאכה את עצמו באנשים, ונקראת על שמו".

ובדמנב"י (לעיל ל"ז ח' ד"ה ואמר ועש ידעוהו וכו') [וכן בדבינו בחי' על הכתוב] הוכיח טעם נוסף לזה שהוסיף בצלאל את עצמו בעשיית הארון, "הוכיח בארון 'ועש בצלאל', להגיד, כי האומן הגדול שבהם הוא שעשה לבדו הארון, והטעם, בעבור שהוא מלא רוח אלוקים בהכמה בתבונה ובדעת, שיתבונן בו ועשנו ככוונה הרצויה", וזה כוונת דברי ה'בעל הטורים' על הכתוב "ועש בצלאל את הארון, בכלם לא הוכיח בצלאל אלא על הארון, לומר שהיה בצלאל יודע סוד הארון ומסרכתו, שהארון הוא כנגד כיסא הכבוד" (ולכן רק הוא היה יכול לעשותו), ודברי ה'ספרנו' (לעיל ל"ז ח'), "והארון שהיה המיוחד שבכלים, נעשה על ידי בצלאל שהיה הארון היתה מקשה אחר עם הכרובים" (וכנאמר [שמות כ"ה י"ח] 'ועשית שנים כרובים זהב, מקשה תעשה אותם משני קצות הכפורת', וכתב

**נמשל**: The women donated their jewelry towards the purpose of building the *Mishkan*. And yet, they refused to give their jewelry for the Golden Calf. Their refusal emanated from pure motives as they truly wanted no part in that terrible sin. **R' Avraham Pam zt"l** derives from here an important concept

**A SERIES IN HALACHA LIVING A “TORAH” DAY**  
**The Greatest Mitzvah of All (68)** - **"תלמוד תורה כנגד כולם"**  
**Learning Dikduk: Stressing the Wrong Syllable.** Last week we concluded our discussion with a question about whether stressing the wrong syllable and changing the meaning of a word will invalidate that word, or is it just a preference. The most relevant place is in *Krias Shema* where there are six instances when not stressing the correct syllable, changes the meaning of a word from future to past tense. Also, in *Krias HaTorah* there are numerous places where this can occur. One who knows *"Trop"* (*Torah* cantillations printed on each word) will automatically say the word properly. At first glance, it would seem that saying it wrong invalidates *Krias Shema* or *Krias HaTorah* because the **RM"A** <sup>(1)</sup> while discussing various other types of mistakes in *Krias HaTorah* writes: *"(One only has to reread the word correctly) if the mistake makes a change in the meaning of the word but a mistake in vowelling or trop (that does not change the meaning of the word. M.B.4) does not have to be reread."* This also seems to be the simple understanding of the **Biur Halacha** there <sup>(2)</sup> at the end of his quote from the **GR"A**. **Lenient Opinion.** The opinion of **R' Shlomo Zalman Auerbach zt"l** as quoted by his *talmidim* in **Halichos Shlomo** <sup>(3)</sup> is that such mistakes do not invalidate the word. The reason is not given but one could theorize the reason(s). Since many people pronounce words incorrectly, it might become like another

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינובין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה

**יבואו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חו ונוס ומבעת וכזבו כל כלי זהב (לה-כב) - גודל מעלת התשובה וסגולת השפלות**

א"נה תיבות 'האנשים על הנשים' אינם מובנים כפי פשוטם, ודא **ברש"י** שפירש שהמכוון הוא האנשים עם הנשים, אך בתרגום מפרש תיבת 'על' כמשמעותו הפשוט, וז"ל: 'זמיתן גובריא על נשיא' והיינו שהביאו האנשים את תכשיטי הנשים בעודן עליהם, ובהו נתגלה גודל מסדות נפשם של אלו הנשים הצדקניות, כי אין לך דבר החביב על הנשים יותר מלהתקשט עם תכשיטיהם, ועד כדי כך הגיעו הדברים שעל אף שהוולט אצלם לנדרם לצורך הקמת המשכן, בכל זאת היו מקטשין עצמם בהם כל עוד שהיו ברשות, והן בעצמן באו עם האנשים עד מקום שבו נתנו כל מה שנדרו למשכן, ורק שם הסירו אתם מעליהן כדי לנדרם, כי כל כך החשיבו את תכשיטיהן עד שכל עוד שהיו ברשותן מיאנו להיפרד מהן, ואף על פי כן בבוא הדגע שבו היה עליהן לנדרם לצורך המשכן הסירו אותן מעליהן ונדבו את היקר והחביב עליהן ביותר.

פירושו של התרגום אונקלוס הוא אמת לאמיתו, אך מן הראוי להבין מה כיוונה התורה בסיוף הרברים לאדם החי בימינו אנו, שהרי מאד תתורתינו נצחית היא בהכרח יש בה רמזים ועניינים השייכים לכל הדורות, ואפשר שכיוון הכתוב להורות את גודל מעלתו של הבעל תשובה, וכפי שאחז"ל (ברכות לד:) במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, כי על אף שבעל תשובה חטא והמדה את רצון בוראו, בכ"ז אם זכה לעשות תשובה כדבעי מתעלה הוא תוכות האנשים במעלה יתירה מן הצדיק שלא המדה כלל את רצון בוראו. והנה עצם הנדבה להקמת המשכן היה כדי לכפר על חטא העגל, כמו שאמרו חז"ל (בבבשלמי שקלים א, א) 'אמר רבי בא

מאת הרב שלום פסל שליט"א מגיד משרים בקול בית שמש

**ויש בצלאל את הארון וכו' (ו-א) - במעם קריאת הארון על שם בצלאל**

תב רש"י, 'לפי שנתן נפשו על המלאכה (של הארון) יותר משאר חכמים, נקראת על שמו', וכתב **בשפתי חכמים השלם**, "הדוקשה לרש"י, מדוע צריך למיכתב לגבי הארון 'ועש בצלאל', הלא היה לו לכתוב שם רק 'ועש', וכמו שכתוב לפני כן בכל הפרשה, ופשיטא דאף: על בצלאל, דהא הוא היה חכם יותר מכולם, וישב, 'לפי שנתן נפשו וכו', כלומר, שלפני כן בכל הפרשה שכתוב בה 'ועש' ולא 'ועש בצלאל', כמו שכתוב לגבי עשיית הארון, הוא משום שאין בדברים האלו קדושה כל כך כמו בארון, ולכן לא רצה בצלאל להוסיף כל כך בעשייתו, אלא שהיה מראה לאהליאב ושאר התלמידים שהיו לו את מה שיש להם לעשות, והם היו עושים, אולם לא כן לגבי הארון שהיה בו קדושה גדולה (שבו יש את לוחות הברית הכתובים במכתב האלוקים, ומעליו בין שני הכרובים שורה שכינת א-ל) שבצלאל עצמו היה מוסיף בו (כיוון שלכן מתאים לו להיעשות רק על ידי ראש חכמי המלאכה-בצלאל...וכן כתב באבן עזרא; 'ועש בצלאל [בעצמו] את הארון, בעבור כבוד הארון').

וגם משום שהכפורת שעל הארון היתה מקשה אחר עם הכרובים" (וכנאמר [שמות כ"ה י"ח] 'ועשית שנים כרובים זהב, מקשה תעשה אותם משני קצות הכפורת', וכתב

known as, "מעשים של אדם מוכיחים זה את זה". This means that the actions of a person in one area can reveal something about his actions in another area. In this case, the women's willingness to part with their jewelry for the *Mishkan*, revealed their pure intentions when refusing to do so for the Golden Calf.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א  
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

language which is valid for *Krias Shema*. One could argue on this logic of making a mistake into a language proper, and even other languages that are valid for *Krias Shema* are really only when the language is said properly <sup>(4)</sup>. On the other hand, one might justify the logic according to **Maharit Aruch Hashulchan** <sup>(5)</sup> <sup>(6)</sup> who write that if one constantly says a word in a certain way, this becomes his "way" of saying the Hebrew word and it is then valid, דברייהם, "way".

**Context of the Word.** There is a similar opinion of **R' Yaakov Kaminetzky zt"l** <sup>(7)</sup> who writes that since there are exceptions to the *Dikduk* rule (as we explained last week regarding the word *"נשיב"* in *Krias Shema* which does not place the stress on the last syllable even though it is in future tense, and also in the word *"ואחלתי"* in *Devarim* 27:7) it must be that the true meaning of the word does not lie in the stress, but rather in the context provided by the words around it. These lenient opinions could explain the above-mentioned RM"A to refer to places where a mistake in *trop* created a false grouping of words.

**Opposing Opinion.** One of the leading experts in *Dikduk*, **R' M. Mazuz shlit'a**, R"Y of *Kisei Rachamim*, in his *haskama* to *sefer הטעמת המלים כהלכתן של ר' א. י. הופמן* writes that exceptions to the rule (words which have their own rules) do not justify a change in any other cases and if the meaning is changed by stressing the wrong syllable it invalidates the *mitzvah*. All agree that one should preferably stress the words correctly <sup>(8)</sup>.

(1) אר"ח קמבא (2) שם (3) הליכות שלמה יבכר (4)  
אר"ח ס"ב (5) אה"ע ס"ו (6) אר"ח ס"ב, א (7) אמת  
לעקב קמ"ב (8) עיין משנה ברורה קמבי

# הוא היה אומר

**R' Chaim Kanievsky shlit'a** (Ta'ama D'kra) would say:

"The *Medrash* (Yalkut Shimoni 408) at the outset of the *parsha* states that on *Shabbos* we should gather together the multitudes and teach them the *Halachos* of *Shabbos*. Why is it that this is particularly true of *Hilchos Shabbos* and not all the *mitzvos*? The answer is that one who is *Mechalel Shabbos* in public ר"ל is considered halachically like a gentile (עכ"ר), and it is as if he publicly proclaimed that *Hashem* did not create the world. Conversely, then, when we gather together as a *tzibbur* to study the *Halachos* of *Shabbos*, we are publicly proclaiming that *Hashem* created the world!"

**R' Shloime Kluger zt"l** (Imrei Shefer) would say:

"After the completion of the *Mishkan*, *Moshe Rabbeinu* blessed *Klal Yisroel*: 'May it be His will that the Divine Presence rests .... upon the work of your hands.' A blessing cannot come into an empty vessel. There must be something for the blessing to rest upon. This is true in one's mundane life as well as one's spiritual service. A person is expected to act and not just sit with folded hands. Only then will *Hashem* help. This is what Moshe meant in his benediction: When you participate, through the work of your hands, *Hashem's* blessing will rest upon your work."

**A Wise Man** would say:

"Here's a bit of advice: Whatever you do in life, surround yourself with smart people who'll argue with you."

Printed By: Mailway Services,  
Serving Mosdos and Businesses  
Worldwide Since 1980  
(1-888-Mailway)

**Hashem wants you,** <sup>not your money</sup> **campaign**

Remember that not every Yid successfully left מצרים to serve Him

Sign up now! 1,680+ verifiable signatures 855.400.5164 .kvodshomayms.org

**Special Mazel Tov to the Davis & Hoffman families on the Aufruf and upcoming Chasuna of Tzvi & Nechama. May they build a true Bayis Ne'eman B'Yisroel, a Binyan Adei Ad, and a**

# מעשה אבות .... סימן לבנים

ועשה בצלאל ואחליאב וכל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה וכו' (ל-א)

Betzalel, the son of Uri, and Oholiav, the son of Achisamach, were chosen to construct the *Mishkan*. However, they were joined by others - “*every wise-hearted person*” - who assisted in the construction of the *Mishkan* and its tools. This “*wisdom of the heart*” is a characteristic that precedes wisdom. It is the potential that is actualized when *Hashem* gives man wisdom, insight and knowledge. It is the wisdom that comes from man’s heart, wisdom that stems from the desire to empathize with others, do for them, be good to them. This is the wisdom essential for building the *Mishkan*, since *Hashem* does not reveal Himself in man’s talent but, rather, in man’s heart. A person who is not “wise of heart” himself, even if he received wisdom and engineering training from *Hashem*, will not have the necessary tools for building this special *Mishkan*. This job necessitates more than talent. It requires a strong desire stemming from the heart.

A little over seven years ago, after the passing of the acclaimed *Mir Rosh Yeshivah*, **R’ Nosson Tzvi Finkel ז”ל**, many communities and *yeshivos* organized *hespedim* and gatherings to memorialize the deceased. R’ Nosson Tzvi was a beloved *Rosh Yeshivah* to thousands of *talmidim* and it seemed that everyone had a story to share about the greatness of “their” *Rosh Yeshivah* - personal stories which demonstrated how close he maintained his relationships with each and every student.

A few nights after the passing, a *hesped* (eulogy) was conducted at the *Yeshivah Gedolah* of Teaneck, New Jersey. **Rabbi Mordechai Grunwald**, one of the executive directors of *Yeshivas Mir* and a close *talmid* of R’ Nosson Tzvi, was asked to deliver a *hesped* at the *Yeshivah* and he regaled the students and attendees with inspiring vignettes of the *Rosh Yeshivah*. Among the many stories that he recounted about R’ Nosson Tzvi, he related the following:

“Approximately fifteen years ago there was a family from New York who lost their father, a distinguished *Talmid Chacham*, and *talmid* of the Mir. R’ Nosson Tzvi had a particularly fond relationship with the deceased father and took it upon himself to ensure that his four orphan boys will have a fatherly figure to turn to and that they will receive proper *chinuch*. He told the children to correspond with him through letters and that they can ask him any question that they have on their minds or write to him about any issue they may encounter. R’ Nosson Tzvi kept photos of these orphans in his pocket as a constant reminder of his ‘other’ family back in the United States.

“The children took advantage of their surrogate father and would correspond with him about everything, even inconsequential. R’ Nosson Tzvi, with great difficulty due to his Parkinsons disease, would write a letter in response. This went on for many years until the boys grew up and came to *Eretz Yisroel* to learn in *Yeshivos*. R’ Nosson Tzvi got the boys into various *Yeshivos* that catered to each one’s uniqueness. Every Friday night, the boys could be found enjoying their *Shabbos seudah* at the table of the *Rosh Yeshivah*. He kept his word towards those orphans for the rest of his life.”

After Rabbi Grunwald completed the *hesped*, he was approached by one of the young *kollel* members of the *Yeshiva Gedolah*. The *yungerman* thanked him for his warm words and then added the following: “The story about the orphans is truly an unbelievable one, but it doesn’t end there. Let me tell you the rest of the story.” Rabbi Grunwald was eager to listen as the young man continued. “Among those four orphan boys you mentioned, there was also a little eight-year-old girl. Unlike her older brothers, that little girl didn’t know how or what to write to the great *Rosh Yeshivah*, R’ Nosson Tzvi Finkel. This bothered her and when she saw how her brothers received letters from him and she did not, she was saddened that she couldn’t have a close relationship with the *Mir Rosh Yeshivah*. That sadness was transformed into joy one day when her mother handed her a letter from *Yerushalayim* addressed to her. She excitedly opened the letter and pulled out the paper inside. It was a hand-drawn picture of a large heart shape with a personalized loving message to her, signed by R’ Nosson Tzvi Finkel on the bottom. She cried tears of joy for since her father had passed away, she never felt so loved by anyone.”

The young man concluded, “How do I know this story? Because that little girl is my wife and to this day, she recalls how happy that letter made her feel.”

## משל למא הדבר דומה

ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חו ונים ומבקעת וכומז כל בלי זהב (לז-כב)

**משל**: A sales rep from a large company was once driving in a rural upstate county when he pulled into a gas station and asked the gas station attendant, “Tell me, what are the people like in the next town up ahead?” The attendant scratched his head and said, “Well, what were the people like in the town you just came from?”

“Awful people,” the man responded. “Rude, cold, hostile, abrupt, unfriendly. They wouldn’t give me the time of day.”

“Well,” said the attendant as he pumped the gas, “I’m sorry to say it, but you’re going to find exactly the same sort of people in the next town up ahead.”

A bit later, another driver pulled in, heading in the same direction as the first. “Hey, friend,” he called out, “What are the people like in the next town up ahead?”

The attendant said, “Well, what were the people like in the town you just came from?”

“Wonderful people,” the second man responded. “Friendly, warm, helpful, patient, kind. They went out of their way to help a stranger.”

“In that case,” replied the attendant with some country wisdom, “I’m happy to tell you that you’re going to find exactly the same kind of people in the next town up ahead.”

ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל בלוי קרסו קרשו בדיחו ועמדו ואדניו (לז-לג)

The *Medrash Tanchuma* makes a difficult association. Commenting on the *posuk*, “*They brought the mishkan to Moshe,*” the *Tanchuma* writes that there were many rules enacted in order to preserve peace - “מפני דרך שלום”. For example, the sequence in which we call people up for an *aliyah* to the *Torah* - the *Kohen* first, the *Levi* second and the *Yisroel* last. This *Medrash* is mystifying: What does this teaching have to do with *Bnei Yisroel* bringing the finished *Mishkan* to Moshe?

**Maharil Diskin ז”ל** suggests a beautiful explanation for this association. He begins with a question about why the people brought the various building materials and components to Moshe, rather than have Moshe collect the items as he needed them. He answers that Moshe was hesitant to go collect from individual people because he didn't want to have to choose whom to go to first. He knew there would be people who would take it as an insult if they were not called upon to donate first. Therefore, “*M’pnei Darkei Shalom*” - to preserve the peace, *Moshe Rabbeinu* announced that everyone should bring their items to him. It would seem then, that this *posuk* is the scriptural source for all rules implemented *m’pnei darkei shalom*.

My good friend, the author of *Sefer Shemen Hatov* (he should have a *refuah shleima B'karov*), cites a practice among *Chassidishe Rebbes*, whereas if a *chasid* wants his *Rebbe* to be *Mesader Kiddushin* at his child’s wedding, the *chuppa* must take place in the *Rebbe's shul* or courtyard. The reason is because otherwise it would be impossible to decide how far the *Rebbe* would have to travel to be at any given wedding. 25 miles? 40 miles? To a very close *chasid* 50 miles? But what will that mean to all the other *chassidim* if he does not make the trip to their *simcha*? Therefore, in order to avoid *machlokes* or resentment among his followers, many *Rebbe's* have implemented this practice and only officiate in their own courtyard.

## DRUSH V'CHIDDUSH

ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים ... (ז-ז)

The **Chizkuni** writes that the role of the *Kiyor* (basin) was *hechsher mitzvah* (preparatory act) to allow the *Kohanim* to prepare for *Mishkan* service. Therefore, it is mentioned separately from the other “service” utensils that are discussed in *Parshas Terumah*. The **Izhbitzer Rebbe, R’ Mordechai Yosef Leiner ז”ל** advances a beautiful insight. Positions of leadership come with great challenge. There is the awesome yolk of responsibility that can make a leader feel like a servant to those he is responsible for, as well as a certain loss of “self” as he becomes fully immersed in caring for the needs of others. But there is also the danger of developing an inflated ego and exaggerated sense of “self.” With leadership comes great power and influence and a leader can easily misuse this power to advance his own personal interests and forget those whom he is obligated to serve.

The *Kohen*, as the spiritual leader of the people, had to take

## EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF .... נעלמות

*Moshe Rabbeinu* understood the ramifications of building a *Mishkan* - a home for the Divine Presence of *Hashem*. He knew that everything must be done in the most beautiful way possible. He was afraid that since the Jewish people were coming out of Egypt, they were surely influenced by the Egyptian understanding of beauty. He did not want this to have any effect on the *Mishkan*. He therefore said a special *tefillah* to *Hashem*: “... ויהי נועם ה' אלקינו עליו ...” - May the “נעימות”, the special beauty that will project and define the *Mishkan*, be a holy and G-dly beauty, and not the empty, superficial beauty of Egypt.

At the end of Moshe’s *tefillah*, he uses a double expression, “ומעשה ידינו כוננה עליו ומעשה ידינו כוננהו”, and **Rashi** tells us this refers to both the *Melechtes HaMishkan* (actual construction) as well as an individual’s day-to-day *avoda*. Moshe is asking *Hashem* that just as all the work that was done for this special sanctuary contained special intentions and spiritual beauty, so too, may ALL of our efforts in life contain these same blessings! In fact the building of the *Mishkan* was meant to be an exercise in building oneself! Everything physical that a person does can be an act of FUTILITY or an act of SPIRITUALITY! It all depends on the intention that one puts in! This is truly Moshe’s plea at this very auspicious occasion of building the *Mishkan*! May EVERYTHING that we do in this world - whether it is eating or sleeping or going out to work or learning *Torah* - if we put the “נועם ה'”, this special Divine beauty into everything we do, then everything becomes a holy act of building.

The greatest contribution one can make to anything he does in this world is to give his heart! Of course giving one’s heart begins with using one’s mind! If a person truly wants to build a *Mishkan* for *Hashem* in his heart, he needs to have holy intentions even for the most physical things that he does. This is the key to living a spiritual - and “NE’EMUSDIKA” - life!

# מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R’ CHAIM YOSEF KOFMAN

precautions to ensure that his power and responsibility would not go to his head. This was the purpose of the *Kiyor*. The hands represent man’s ability to do and accomplish. The feet represent man’s mobility and ability to ascend to higher levels of greatness. Together, the hands and feet represent man’s strength, prowess and ability to impact and shape his world.

The *Kohen* yielded this great power. He served as the conduit between two worlds. He was charged with serving in the *Mishkan* and inspiring the people. He was a religious leader whose influence was felt far beyond the walls of the *Mishkan* (and later the *Bais HaMikdash*). He was a man whose power could shape individual and national worlds.

Therefore, upon arriving in the *Mishkan*, the *Kohen* must wash his hands and feet. He was to wash away any personal motivation or “נגיעות”. He was to wash away any thoughts of using his position for self-aggrandizement or self-serving motivations. He was to wash away his individual interests and pledge himself to serve the nation and *Hashem*.

## דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

יהי נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו ... (לז-יז)